

Posudek bakalářské práce Lukáše Holuba

Dehumanizace v maňáskovém divadle Federica Garcíi Lorky

Vedoucí práce: doc. Juan A. Sánchez, Ph.D.

Oponentka: Mgr. Tereza Kožnerová

Lukáš Holub se ve své bakalářské práci věnuje maňáskovému divadlu Federica Garcíi Lorky, zejména *Hříčce o donu Kryštofousovi*. Autor tak činí z perspektivy jednak bachtinovské teorie karnevalové kultury, jednak dehumanizovaného umění podle Josého Ortegy y Gassetta. Přístup Lukáše Holuba ke zvolenému tématu lze celkově považovat za zdařilý a zároveň zajímavý s ohledem na to, že nabízí méně známou stránku Lorkovy tvorby.

Autor svou bakalářskou práci uvádí obecným výkladem o dramatické tvorbě Federica Garcíi Lorky, konkrétně se zabývá příběhy jednotlivých her (dramaty *Krvavá svatba*, *Fantastická ševcová*, *Publikum* atd.), které doplňuje o zběžnou interpretaci vybraných motivů (např. motiv svobody a autoritářství; str. 11). Ve druhé kapitole Lukáš Holub detailněji představuje Lorkovu maňáskovou tvorbu, podrobně vysvětluje příběh děl *Dívka, která zalévá bazalku a princ zvědálek* (str. 12–14) a *Pimprlata aneb Tragikomedie o donu Kryštofousovi a panince Rositě* (str. 14–18) a opět navazuje výkladem jednotlivých motivů stěžejních pro maňáskové divadlo. Následující kapitolu autor práce věnuje výkladu o teorii karnevalové kultury Michaila Michajloviče Bachtina (kapitola 3), která společně s teorií dehumanizace umění podle Josého Ortegy y Gassetta (kapitola 5) a esperpentem Ramóna del Valle-Inclána (kapitola 6), jež Lukáš Holub vzápětí aplikuje na *Hříčku o donu Kryštofousovi*, představují stěžejní část celé bakalářské práce.

Autor textu bakalářské práce si v úvodu vytyčuje tři hlavní cíle, a sice představení Lorkovy dramatické tvorby s ohledem na karnevalovou kulturu a italskou komedii dell'arte, vysvětlení teorie dehumanizovaného umění v souvislosti s maňáskovým divadlem a konečně srovnání Lorkova dramatu s tvorbou Valle-Inclána. Autorovi bakalářské práce se podařilo zvolené cíle naplnit, u výkladů jednotlivých motivů či teorií udržet pozornost a díky tomu práce představuje koherentní celek bez zbytečných odboček. Za nedostatečný naopak považuji výklad o vztahu mezi Lorkovým maňáskovým divadlem a italskou komedií dell'arte, jemuž je věnován pouze malý odstavec (str. 25). Zde nabízím otázku k diskuzi, zda se prvky komedie dell'arte projevují i jinde či jinak než v postavě Kryštofouse.

Další slabinu textu nacházím v kapitole 4.2 s titulem „Kritika tradičního divadla“, v níž se autor věnuje moci peněz, a to jak na úrovni reálné, tak zákulisní. Výkladu o roli peněz nicméně chybí jakýkoliv kontext, v němž by se čtenáři zorientovali, a tak kapitola působí v rámci celé práce ne příliš koherentně a velmi vágně.

Co se týče formální stránky má bakalářské práce pouze menší nedostatky, a sice autor při výkladu používá střídavě první osobu množného čísla a neutrální vyjádření typu „pozornost bude věnována“ (str. 4). Pro plynulost textu bych doporučila zvolit jednu možnost a tu využívat po celou dobu. U některých originálních názvů titulů uvedených v textu v závorkách chybí datum publikace (str. 9, 10). Dále chybí poznámka pod čarou č. 101 (str. 48) a odkaz na

citaci poslední věty závěru (str. 56); jedná se o drobnější nedostatky, nicméně i formální stránka si zaslouží pozornost.

Vzhledem k výše řečenému práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

Kladno, 30. 8. 2018

Mgr. Tereza Kožnerová